

Ο ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ — ΟΡΓΑΝΟ ΣΥΝΔΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΩΝ ΚΑΣΤΟΡΕΙΟΥ — ΠΕΛΛΑΝΗΣ

ΕΚΔΟΤΗΣ ΔΩΡΑ Ν. ΜΕΝΙΔΗ - Δ)ΝΤΗΣ ΝΙΚ. Γ. ΜΕΝΙΔΗΣ ΕΔΡΑ: ΚΑΣΤΟΡΕΙΟΝ ΣΠΑΡΤΗΣ — ΤΗΛ. 57.531 ΕΤΟΣ 4ον ἀριθμ. φύλλου 38 - 10 Μαρτίου 1982

Ο ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ

Μεγάλη αίσθηση, αλλά και αφάνταστη ικανοποίηση προξένησε τό πρώτο μεγάλο γεγονός στην ιστορία της Κοινότητας Καστορείου. 'Ο άποθανών τήν 8

1 Ιανουαρίου 1982 άείμνηστος ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ μέ διαθήκη του έγκατέστησε κληρονόμους τής μεγάλης άκινήτου περιουσίας του στό Καστόρειο.

Α) Τήν σύζυγό του 'Αντωνία τό γένος 'Ιωάννου Παυλή και 2) τήν Κοινότητα Καστορείου και όρίζει: 1) Στη σύζυγό του αφήνει όλη τήν κινητή περιουσία 2) τήν έρειπωμένη πατρική οίκια του στό Καστρί μέ τήν περιοχή της 3) Τρία μονόροφα καταστήματα πού λειτουργούν ως άρτοποιείο, καφενείο και ύποδηματοποιείο.

'Εάν ή σύζυγός του δέν τά πωλήσει όσο ζει, μετά τό θάνατό της νά περιέρχονται στό Γηροκομείο Σπάρτης.

Β) Στην Κοινότητα Καστορείου αφήνει τήν ύψηλή κυριότητα και κατά πλήρη κυριότητα από τόν θάνατο τής συζύγου του, δύο συνεχόμενες άνωγειούς οικές μετά τών προαυλιών των, μέ τήν ύποχρέωση τίς άνω οικές ή Κοινότητα Καστορείου δέν θά δύναται νά έκποιήσει, αλλά θά τάς χρησιμοποιεί και τά εισοδήματά τους εις τό διηλεκές, για τήν καθ' οίονδήποτε τρόπο περιθαλψη τών πτωχών άσθενών, και όρφανών κατοίκων τής Κοινότητας Καστορείου, και έν γενεί για φιλανθρωπικούς σκοπούς. Είς έμφανή θέση τών κτιρίων νά αναρτηθεί μαρμαρίνη πλάκα στην όποία θ' αναγράφονται τά έξης:

«Δωρεά Δημητρίου Νικολάου Σπυροπούλου, τής συζύγου του 'Αντωνίας και Θεοφάνους Ν. Σπυροπούλου».

Στίς 14 Φεβρουαρίου έγινε τό 40)μερο μνημόσυνο, στό όποιο ήσαν παρόντες σχεδόν όλοι οί κάτοικοι τής Κοινότητας.

Στό τέλος τής έπιμνημόσυνης δέησης ό Πρόεδρος τής Κοινότητας κ. Νικόλαος Μενίδης μετά τήν άνάγνωση τής Διαθήκης μίλησε για τό Μεγάλο Ευεργέτη τής Κοινότητας. Είπε τά έξης:

«Σάν Πρόεδρος τής Κοινότητας Καστορείου στην ιερή αυτή στιγμή, κατά τήν όποια τελείται τό 40) ή μερο μνημόσυνο του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ, νοιώθω βαθιά τήν ήθική ύποχρέωση νά πώ λίγα λόγια για τό ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΜΑΣ.

'Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ γεννήθηκε στό Καστόρειο στά 1888. Όταν έγινε έφηβος ζήτησε τήν εσχή τής μητέρας του Μαρίας τό γένος Κουτσογεώργη και του πατέρα του Νικολάου, νά φύγει για τά

'Ο δρόμος πρὸς τὸ Μοναστήρι

'Από τό 1976 καταβλήθηκε προσπάθεια νά συνδεθεί ή 'Ιερά Μονή Καστρίου μέ ένα δρόμο, για νά μπορεί νά φτάσει ως εκεί αυτοκίνητο. Διατέθηκαν από τήν Κοινότητα αρκετά χρήματα και παρά τήν αντίθετη γνώμη του τότε Προέδρου κ. Λεων. Τζωρτζάκη ό δρόμος άρχισε νά διανοίγεται από τόν οίκισμό τής Νέας Λιθεράς. Προχώρησε προς τήν πλαγιά του θουνοῦ, πήρε μία στροφή και σέ λίγα μέτρα έφτασε στά βράχια. Τά χρήματα πού είχαν δοθεί τελείωσαν.

Για νά συνεχισθεί τό έργο του έκθραχισμού χρειάζονταν έκαταμμύρια, για νά φτάσει ό δρόμος ως τήν δεξαμενή.

'Ο Πρόεδρος τής Κοινότητας κ. Νικ. Μενίδης, όταν έπεσκεύθηκε τόν 'Υπουργό Συντονισμού, τότε, κ. Κων. Μητσοτάκη, για νά χρηματοδοτήσει τό έργο Κούριζα, έθεσε ύπ' όψη του και τή διάνοιξη του δρόμου προς τό Μοναστήρι. 'Αφησε τή χρηματοδότησή του για άργότερα. Στο μεταξύ έπιζητούν τό λύσεις εύκολότερες. Μέ έπιτόπια εξέταση μέ μηχανικούς βρέθηκαν δύο λύσεις.

'Η μία νά γίνει μία διακλάδωση του ύπάρχοντος δρόμου του παλαιού Καστρίου από τό σημείο του 'Αγίου Γεωργίου προς τό στενό πέραςμα τών Ιδιοκτησιών τών κυρίων, 'Ηλία Ξεινόγιαννη και Νικόλα Κουτρομπή. 'Επειδή ή λύση αυτή έρχε έμπόδια 1) 'Ο τοίχος του 'Αγίου Γεωργίου πού είναι κοντά ήθελε πολυδάπανο έργο αντίσφιξης, 2) ή ανάβαση είχε κλίση πάνω από 30% και 3) έπειδή ό κάτοχος του εκεί κατοικού άρνήθηκε νά τό μεταφέρει λίγα μέτρα πύό πέρα, ώστε νά μειωθεί ή μεγάλη κλίση, βρέθηκε δεύτερη λύση νά διακλαδωθεί ό δρόμος στό σπίτι του κ. Νικόλα Κουτρομπή. Μέ τά χρήματα τής δωρεάς τών δωρητών Δημητρίου και 'Αντωνίας Σπυροπούλου 150.000 δραχμές και τήν προθυμία και κατανόηση τών κάτωθι Ιδιοκτητών τού κ. Κων. Γαρδεράκη κατοίκου 'Αθηνών, 'Ιωάννη Μαυρομάτη κατοίκου 'Αθηνών, Νικολάου Π. Μουτή κατοίκου Αυστραλίας Γεωργίου Π. Μουτή κάτοικου 'Αμερικής και Παναγ. Παπαγιαννίδη ό δρόμος μέ έλάχιστα χρήματα διανοίχθηκε και έφτασε ως τό χωμάτιο άπό τήν δεξαμενή.

Μέ τίς 300.000 δραχμές πού δόθηκαν στην Κοινότητα από τίς Δρα. 'Επενδύσεις κατασκευάστηκε γέφυρα στό χωμάτιο και μέ μία πλάκα πού θά περάσει πάνω από τό αύλακι του ύδραγωγείου ό δρόμος θά φτάσει μπροστά στό ύδραγωγείο, για νά συνεχισθεί μέ νέα χρηματοδότηση για τό Μοναστήρι. 'Υπήρξε ή όρθότερη και οικονομικότερη λύση.

'Ορισμένοι κάτοικοι του Καστρίου πού άντέδρασαν, φοβού μενοι μήπως μέ τό έργο ύποστει θλάθη τό ύδραγωγείο και μείνουν χωρίς νερό, άς μήν άνησυχούν. 'Η Κοινότητα, και ειδικότερα ό Πρόεδρος αυτής κ. Νικόλαος Μενίδης, δέν έχει σκοπό νά καταστρέψει, αλλά νά δημιουργεί έκτελώντας έργα κοινωφελή και όχι έπιζημία στους κατοίκους τής Κοινότητας.

'Η Παναγία βοήθησε και ξεπεράστηκαν όλα τά παρουσιασθέντα έμπόδια, όπως θά βοηθήσει νά συνεχισθεί τό έργο, ώσπου νά φτάσει στό τέλος.

'Ο Γυμναστικός Σύλλογος

'Ο Γυμναστικός Σύλλογος Καστορείου «Ο ΚΑ ΣΤΩΡ» μέ τήν άρχή τής 'Ανοιξης φαίνεται πώς τό πήρε άπόφαση νά βγει από τήν άφάνεια από τήν παντελή άδράνεια, στην όποία είχε πέριπέσει φυσικά από έλλειψη έπαρκών πόρων.

'Ομως ύπάρχουν και άθλητικές έκδηλώσεις, πού δέν θέλουν πολλά χρήματα. Είναι ό κλασσικός άθλητισμός, πού τόσο πολύ έχει παραμεληθεί τήν τελευταία 20ετία. 'Η ύπαρξη και λειτουργία ποδοσφαιρικής ομάδας άπαιτεί πολλά χρήματα, τουλάχιστο 100.000 δρχ. τό χρόνο για έξοδα κίνησης κλ.'Ενώ ό Κλασσικός 'Αθλητισμός δέν άπαιτεί πολλά πράγματα. Είναι αρκετά 4-5 άκόντια 2-3 δίσκοι, μία σφαίρα, ένα λιθάρι, ένα σκάμμα κ.λ.π. για νά διοργανωθούν άθλητικοί άγώνες.

Ευχόμαστε νά είναι μία καλή άρχή ή 'Ανοιξιάτικη διοργάνωση από τό Γυμναστικό Σύλλογο άγώνων άνωμάλου δρόμου άρρένων και θηλέων τήν ήμέρα τής 'Εθνικής Γιορτής τής 25ης Μαρτίου.

Νά ανάψει ή άθλητική φλόγα για νά συνεχισθεί ή μεγάλη άθλητική παράδοση τής Βορειοδημοτικής Πε

'Υπενθυμίζουμε ότι.

Οί άναγνώστες πού αγαπούν και ενδιαφέρονται για τή συνέχιση τής κυκλοφορίας του ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗ άς τό αποδείξουν έμπρακτα στέλνοντας τίς καθυστερούμενες συνδρομές. Σταμάτησε ή άποστολή τής έφημερίδας σέ κείνους, πού δέν πλήρωσαν τή συνδρομή του 1980 'Η άμέλεια και άδιαφορία δύο χρόνια δέν δικαιολογείται. 'Εκ τών πραγμάτων θά ύποχρεωθούμε μέσα στό 1982 νά κόψουμε τήν 'Εφημερίδα κι' από τούς άναγνώστες, οί όποιοι δέν θά έχουν στείλει τή συνδρομή του 1981. 'Οσοι δέν τήν έέλουν είναι εύγενέστερη πράξη ή έπιστροφή της από τήν κράτησή της.

Παρακαλούμε τούς άναγνώστες νά μās γνωρίζουν έγκαιρώς τή νέα τους διεύθυνση.
«Ο ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗΣ»

'Απάντηση σέ άναγνώστη

Συγγνώμη τό γράφω νά άναγνώστη κ. Θ. Δ. πού μέτ' έγραψε τό άρθρο του «Πρόβλημα τών νέων μετά από τό πρόβλημα τού άπ' όσα γράφει στο άρθρο «Το Δεκάτο Δοκίμασμα» δημοσιεύθηκε στο προηγούμενο φύλλο.

'Αναγνώστη, όπως ό φίλος κ. Θ. Δ. μίλησε μέ τίς τρις τρόπες μας προς τούς νέους τούς άποπροσπατολούμε και δέν άνταχρώνν' σέ συνδικαλιστικές όργανώσεις, οί όποίες έχουν σά σκοπό τους ν' άγωνίζονται για τήν επίλυση τών φοιτητικών προβλημάτων, από τά όποια άνέφερε τά σπουδαιότερα.

Πάροτρυνό τόσο τόν ίδιο, όσο και τούς νέους πού μās δια έέχουν, ότι πολλές φοιτητικές όργανώσεις δέ, έμφορούνται από ύψη συνδικαλισμό, αλλά κομματικοποιημένο, πού έχει σαν άπό σκοπό όχι τήν πρόβλη για επίλυση τών φοιτητικών προβλημάτων, αλλά τήν παράλυση τής φοιτητικής σκέψης τήν άχρηστευση τής θέλησής του και τήν αίσχμαλώτιση τής καρδιάς του, μέ σκοπό νά καταξυτελλήσει τήν προσωπικότητά του εντάσσοντάς τον μέσα σ' ένα κόμμα- δέν ένδιαφέρει ποιό- για νά χρησιμοποιηθεί σέ άπαράδεικτους βαρβαρισμούς στις Σχολές, πού στρέφονται σέ καθηγητές, σέ ρύπανση αίθουσών και τοίχων μέ έπιγραφές και φράσεις άκατανόηστες και προ σέλητικές άκόμη και για τούς φοιτητές. ('Ιωάννινα 2-12-81) νά συμμετέχουν σέ πορείες όχι για τά προβλήματα τους, αλλά για νά σπάσουν βιτρίνες καταστημάτων, ν' άναποδογυρίζουν περιπτερα φτωχών άναπήρων, νά κλέβει αυτοκίνητα, νά μοιράζουν κομματικά έντυπα και πλήθος άλλες ένεργειες, πού οί ποικιλόμορφοι κομματικοί Μεσσίες έχουν σά σκοπό τους νά άλλοτριώσουν τόν νέο, νά του στραγγάλισουν τήν προσωπικότητα και τόν άχρηστεύσουν, για νά τόν μεταβάλλουν σ' ένα όχι έλεύθερο φοιτητή, αλλά σιλλάβο έθελοντή, άβουλο όργανο στα χέρια τους έτοιμο νά πιστεύσει, ή άρνηθεί αυτό πού θέλει τό κόμμα.

Για μās είναι τρομερό ό νέος φοιτητής νά ύποδουλωθεί σέ συστήματα και άνθρώπους, πού παραπλίζουν τή σκέψη του νέου, του άχρηστεύουν τή θέληση για σπουδές και τελικά τόν αίσχμαλώτίζουν κάνοντάς τον πειθήνιο όργανό τους.

Δικαίωμα του κάθε νέου είναι νά συμφωνήσει ή όχι μέ αυτά πού πιστεύουμε έμείς. Όταν άνταχθεί σέ τέτοια φοιτητική όργάνωση και θυμηθεί τά λόγια μας, τότε θά καταλάβει, άν έχουμε δίκιο, ή έχουμε άδικο.

Ο ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗΣ

ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ ΤΟΝ ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗ ΤΗΝ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΤΟΠΟΥ ΣΑΣ

Νίκων Δ. Παπαγιαννάκος
ΣΤΟ ΥΠΕΡΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΜΑΣ
ΘΑ ΒΡΗΤΕ ΠΟΙΚΙΛΙΑ ΣΕ
ΚΡΥΣΤΑΛΛΑ, ΠΟΡΣΕΛΑΝΕΣ, ΗΛΕΚΤΡΙΚΑ,
ΟΙΚΙΑΚΑ ΕΙΔΗ - ΕΙΔΗ ΔΩΡΩΝ Κ.Λ.Π.
ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 18 ΣΠΑΡΤΗ
(ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΠΛΑΤΕΙΑ)
Τηλ. 24026 — 28965

● Κύριε Διευθυντά, Μέ υπερηφάνεια σας γράφω για τον «ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗ». 'Επί τρία χρόνια συνεχίζει την κοινωφελή δράση του. Ευεργετεί την Κοινωνική ολότητα. 'Ανυψώνει τη ζωή μας. Καθοδηγεί με τα φιλανθρωπικά του έργα τα βήματά μας και προβάλλει τις υπέρσπουτες αξίες της ζωής με ανάρσεις, με θετικότητα και επιδητικότητα. Κ α θ ε α ν α γ ν ω ρ ι σ η και τιμή και όλων μας ή ευγνωμοσύνη ανήκουν προς την υποδειγματική και απαράμιλλη αυτή υπηρεσία του ίδρυμά της.

'Οφείλουμε όλοι οι πατριώτες να εϊμεθα δυνατοί, αδιάσπαστοι, υπάδειγμα και παράδειγμα αλληλεγγύης, συνεχούς όμορφωσύνης, δημοφιλίας και δημιουργίας. Πιστεύω και ελπίζω, πως όλοι συσπειρωμένοι και οργανωμένοι Καστανιώτες από την κατεφυγμένη Σκανδιναβία, έως την ελεγμένη γη του πυρός, όπου πολλοί πατριώτες μας άναπτύσσουν τη δραστηριότητά τους, όλους μας έχει αγκαλιάσει «Ο ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗΣ» με τη σφαιρική και σε βάθος θεώρηση και προσολή των τοπικών προβλημάτων.

Πράγματι όλοι μας πρέπει να υπερηφανευόμαστε για τό θαυμαστό έργο που επιτελείτε ως εκδότης αφ' ενός, και ως πρόεδρος αφ' ετέρου.

"Ας έχουμε δέ υπ' όψη μας τα σοφά λόγια του Περικλή της αρχαιότητας. «Οί άνθρωποι οφείλουν ν' ασχολούνται με τα κοινά. Έχουν καθήκον και υποχρέωση. Ένώ άχρηστοι είναι όταν άποφεύγουν να ενδιαφέρονται για τα κοινά».

Μέ πατριωτικούς χαιρετισμούς

Δημήτριος Γ. Πάντος Καναδάς 1-12-81

● "Ήμουν πρόσφατα στην Ελλάδα. Κατάγομαι από τη Βαρδάνια. Ήλιθα στην Καστανιά για να σε συναντήσω και σε συγχάρω από κοντά. Δέν σε βρήκα. Άφησα τη σύστασή μου να μου στέλνεις τό «ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗ». Έπικηγήλα στην Αυστραλία στις 11-11-81. Βρήκα μπροστά μου τον «ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗ». Σας συγχάρω και σας ευχαριστώ».

Παναγ. Σελιμιώτης Σίδνεϋ Αυστραλίας 12-11-81

● «Κύριε Μενίδη σας παρακαλώ να συνεχίσετε να μου στέλνετε την εφημερίδα χωρίς καθυστέρηση. Άποστέλει για μένα τό πολυτιμότερο γράμμα του χωριού μου, που τό περιμένω με άγωνία μεγάλη. Φιλικάτα Νίκος Γενοβέζος Καναδάς 14-11-81

● ... Την εφημερίδα την λαβαίνω και δέν χορταίνω να τη διαβάσω. «Ο ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗΣ» είναι θαυμάσιος και πλούσιος σε περιεχόμενο. Εύγε σας. Άξιζάτε της άγάπης μας. 'Ο Κύριος ήμων Ίησους Χριστός να σας χαρίσει υγεία, δόξαμη ψυχική και μακροζωία...

Μέ άγάπη και σεβασμό σας άσπάζομαι
Δήμητρα Σπυροπούλου Η.Π.Α. 14-11-81

● Ζητώ συγγνώμη για την καθυστέρηση της συνδρομής. Σας συγχάρω με όλη μου την καρδιά και σας ευχαριστώ για την εφημερίδα που μου στέλνετε κάθε μήνα. Εύχομαι ο Θεός να σας έχει πάντα καλά.

Μέ σεβασμό
Ποτούλα Άρδάμη Καναδάς 15-11-81

● ... Νίκο μου τα θερμά συγχρητήριά μου για την ώριμα εφημερίδα που εκδίδεις με τη γυναίκα σου την κυρία Δώρα. Εύγε σας. Να είστε πάντα άξιοι να κάνετε τέτοια έργα, που δά μένουν και δά μιλούν αιώνια. Τόν ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗ τόν περιμένο πάτα με λαχτάρα για να τόν ξεκωκαλίσω ως την τελευταία άγγελία... Άκόμα διάβασα τό ώραίο κείμενο του Άείμνηστου Άκαδημαϊκού Ίωάννη Θεοδωρακόπουλου και πολύ μου άρεσε. Τέτοια ώραία άρθρα καλό δά είναι να δημοσιεύονται και σε μεγάλες ήμερήσιες εφημερίδες των Άθηνων για να τα διαβάσει τό πλατύτερο κοινό...

Μέ άγάπη σας χαιρετώ
Γεώργιος Στ. Σπυροπούλος Η.Π.Α. 5-12-81

● ... 'Η πολύτιμη εφημερίδα, την οποία εκδίδετε, εύχομαι ολόψυχα να βοηθηθεί και να παρασταθεί απ' όλους μας για να συνεχισθεί ή έκδοσή της γιατί εκπληρώνει τόν πόθο όλων των άπανταχού πατριωτών μας...

Μέ εκτίμηση
Άθανασία Δ. Παχυριαννη Βαρδάνια 15-12-81

● ... "Όταν παίρνω την εφημερίδα στα χέρια μου νοιώθω άπέραντη χαρά και έχω την αίσθηση ότι μου φέρνει τη δροσιά, τόν καθαρό άέρα και την μωροδιά των πούλων του Ταϊγέτου...

Μέ άγάπη
Νικόλαος Δ. Άλαφρίαννης Αυστραλία 16-12-81

● ... Την εφημερίδα λαβαίνω συνεχώς και σε ευχαριστώ. Έκφράζω τις θερμές μου ευχαριστίες δια την πλήρη έντημέρωση των Βορειοδημοτών εις τα της περιοχής των. Συνέχισε με πίστη και θάρρος τό έπιμόχλο και πολυσχιδές έργο σου και να είσαι βέβαιος και υπερήφανος, ότι τό έργο σου άναγνωρίζεται από τούς άπανταχού Βορειοδημοτές.

Μέ άπειρη φιλία
'Ηρακλής Ρασιός Άθήνα: 16-12-81

ΘΑΝΑΤΟΙ:
Στό Καστόρειο πέθανε ή Άρρηλική Ψυχολογία έτών 90.
— Στην Άμερική πέθανε ο Ευστράτιος Μαυροειδής έτών 54 από την Άράχωβα γκαμβρός του Εύαγγ. Μελά.

— Άπό τό τρακτέρ έπεσε και σκοτώθηκε ο Ίωάννης Γ. Βαλάσης έτών 50 από την Πελλάνα.
— Στόν Καναδά πέθανε ο Ήλιος Γ. Κατσαρός έτών 87. Είχε χρηματίσει πρόεδρος της Κοινότητας Γεωργιόπουλου είναι πεθερός της Άννας Χρ. Μου τη από Καστόρειο.

— Στην Άμερική πέθανε ο Άθανάσιος Λέγος πατέρας του άγροτικού ιατρού Γεωργιόπουλου Παρασκευά Λέγου.
— Στην Άθήνα πέθανε ο Γεώργιος Γ. Μπακίης πρώην έμπορος Καλαμών.

— 'Ο γιός του Ίωάννη Παπασιδη από την Πελλάνα Άθανάσιος, έτών 29 σκοτώθηκε ύστερα από σύγκρουση της μοτοσυκλέτας του με τρακτέρ, που τό έκλεισε τό δρόμο κοντά στο έργοστάσιο έσπεριδοειδών Λακωνία.

— Στην Άλευρού πέθανε ή Μαρία Μιχ. Παπασιδη έτών 80.
— Πέθανε στην Άθήνα και τάφηκε στην Άγρίανη ή Έλένη Δ. Παπαδοπούλου.

— Άπό μαστορειακή άναμμία πέθανε ο Σωτήριος Παπαριαν νάπουλος έτών 18.
— Στην Πελλάνα πέθανε ο Μηλιόδης Γ. Μιχαλάπουλος έτών 88.

— Στο Παρδάλι πέθανε ο Σπύρος Ι. Πατσιλιόας έτών 81, πατέρας του διδύλου Χρήστου Πατσιλιόα.
'Η εφημερίδα εκφράζει τα συλλυπητήρια σε όλους τούς συγγενείς.

Νέα από τα χωριά μας

ΑΓΟΡΙΑΝΗ

'Ο φιλοπρόδος Πρόεδρος της Κοινότητας Άγοριανης κ. Παναγιώτης Άρβανίτης άνέπτυξε μια άξιοσημειωτη δραστηριότητα. Έκτός από τις 800.000 δρχ. για τό άποχευτικό έργο, πέτυχε και την εγκριση 400.000 δρχ. για την άνέγερση Κοινοτικού Καταστήματος. Συγχρητήρια.

Ευχόμαστε να ολοκληρωθεί ή προσπάθεια του αυτή, για να άποκτήσει ή Κοινότητα Άγοριανης τό δικό της Κατάστημα.

ΠΑΡΔΑΛΙ

Οί κάτοικοι του Παρδαλιού και των γύρω χωριών στις 10 Φεβρουαρίου γιόρτασαν την μνήμη του θαυματουργού άγίου Χαραλάμπους με την πρόπουσα θρησκευτική κατανύξη. Τη Θεία Λειτουργία τέλεσαν οί ιερείς Δημήτριος Κουτσουμπός εφημέριος Περιβολίων βοηθούμενος και από τόν πρώην εφημέριο Δημήτριο Μιχαλόχρηστα ήδη συνταξιούχο, ο όποιος μίλησε για τη ζωή και τό έργο του Άγιου, εύχηθείς υγεία, εύτυχία και ειρήνη σε όλους.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΔΑΣΚΑΛΩΝ

'Ο ετήσιος χορός των δασκάλων στο κέντρο του Κουτσουμπόπουλου στον Άγιάννη σημείωσε μεγάλη επιτυχία. Κύριο χαρακτηριστικό του χορού ήταν κατά 90% των νέων δασκάλων και φίλων των, οί όποιοι κράτησαν τό κέφι και τη ζωντανία μιας ώρας διασκέδασης που κράτησε ως τις 2 π.μ.

'Ο Πρόεδρος του δασκαλικού Συλλόγου κ. Γεώργιος Παλουμπας έπλεξε με λίγα έμπνευσμένα λόγια εγκώμια για τό έργο του δασκάλου.

Οί έπιθεωρητές κ. Τ. Σκληρης Λακεδαίμονος, κ. Θωμάς Μουκούλης Μολάων και Σταύρος Μυλωνάκος Γυθείου τίμησαν τό χορό με τη συμμετοχή τους στην διασκέδαση. Πάρα πολλοί ήταν οί τυχεροί της θραδιάς από την κλήρωση πλουσιών δώρων των καταστηματαρχών Σπάρτης και του Συλλόγου των δασκάλων.

Στις 17-2-82 τό Παρδάλι θρήνησε τό χαμό ενός έκλεκτου πολίτη, έξαιρέτου ανθρώπου, θαυμάσιου οικογενειάρχου, άγαπητού σε όλους τό ΣΠΥΡΟ Ι. ΠΑΤΣΙΛΙΒΑ.

Οί συγγενείς, οί κάτοικοι του χωριού και οί φίλοι των γύρω χωριών μόλις έμαθαν τό θάνατό του, έσπευσαν να άποχαιρετίσουν τόν τόσο άξιογάπητο ΣΠΥΡΟ Ι. ΠΑΤΣΙΛΙΒΑ. Αιώνια του ή μνήμη.

ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΙΝΟΣ

'Η Νικολέττα σ. Σπαντίδου προσέφερε 100.000 δραχμές με τις όποιες άνακαινίστηκε τό γραφικό εκκλησάκι αφιερωμένο στον Άγιο Κων(ν)τίνο και Άγία Έλένη.

Πρόκειται περί ιστορικού ναού κτισμένου πρό του 1750 της Κοινότητας Άγιου Κων(ν)τινού.

ΕΡΓΑ ΟΙΚΙΣΤΙΚΑ

"Έχουμε θάσιμες πληροφορίες, ότι τά προγράμματα των έργων στα Άγροτικά Οικιστικά Κέντρα θα χρηματοδοτηθούν και στο 1982. Θα δοθεί προτεραιότητα στα κτιριακά έργα, τά όποια θα πρέπει να τελειώσουν, σε όσα είναι δυνατά, μέσα στο 1982.

Στην Κοινότητα Καστορείου τό Τουριστικό Περιπτερο και τό Κοινοτικό Κατάστημα θα ένισχυθούν περισσότερο.

'Από αυτά ή Κοινότητα άναμένει να αύξησει τούς πόρους της σε ίκανοποιητικό θαμμό. Τό έργο Κούρτζα θα χρηματοδοτηθεί, για να τελειώσει τό κομμάτι, που έχει γίνει προεργασία.

'Ο Ευστράτιος Μαυροειδής έτών 53 σύζυγος της Κανελλώας Εύαγγέλου Μελά υπέκυψε στο μοιραίο στην Άμερική προτού προλάβει να ζήσει και να χαρεί την άποκατάσταση των παιδιών του.

Στις 2 Μαρτίου πέθανε ύστερα από μακρόχρονη άρρώστια.
"Όπως κάθε γονιός έτσι και ο Ευστράτιος Μαυροειδής έιρεφε ένα γλυκό όνειρο που δέ θα άργούσε να ολοκληρωθεί στην πραγματικότητα. 'Ο γιός του Παναγιώτης με πολλές διακρίσεις και ύποτροφίες σπουδάζει στο Πανεπιστήμιο για γιατρό.

Τό είχε κρυφό καμάρι να δει τό γιό του ολοκληρωμένο μεγάλο έπιστήμονα γιατρό.

'Η αίσθητή ίκανοποίηση έσθθησε μαζί με τη ζωή του. Παραμένει, όμως, ή νοητή, πνευματική, ψυχική αίσθηση, με την όποια θα παρακολουθεί από τόν άλλο κόσμο και θα χαίρεται βλέποντας με τά μάτια της ψυχής του τό άνέβασμα του γιού του σε σκαλοπάτια της Άιατρικής Έπιστήμης.

'Ο Θεός να τόν αναπαύσει και έλαφρό τό χώμα της ξένης γης που τόν σκέπασε.

ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΨΥΧΟΓΙΟΥ

Τρεις μήνες έμεινε στο Ν)κό κρεβάτι από σπάσιμο της λεκάνης που υπέστη από πτώση ή 90)χρονη Άγγελική χα Γ Ψυχογιού τελικά υπέκυψε στο μοιραίο. Στις 22-2-82 έγινε ή κηδεία της στο Καστόρειο, όπου και έτάφη.

'Η κυρα-Άγγελική ήταν μια γυναίκα προικισμένη με ύποδειγματική καλωσύνη. Έξαιρέτη και θαυμαστή μητέρα, άληθινή χριστιανή, ύποδειγματική σύζυγος.

Τά πρώτα χρόνια μετά την παντρεία της με τόν Γ. Ψυχογιό τά πέρασε στην Άμερική.

'Ηλθε στην Ελλάδα με τά παιδιά της, πριν μεγαλώσουν για να τούς δώσει Έλληνοχριστιανική μόρφωση. Πέθανε εύχαριστημένη, γιατί σαν χριστιανή Έλληνίδα μητέρα έξεπλήρωσε τόν προορισμό της στο άκέραιο.

'Ο Θεός να την αναπαύσει στον κόσμο των δικαίων.

Δυστύχημα στην Πελλάνα

Σέ σπάνιες περιπτώσεις σταματά τό μυαλό του ανθρώπου και δέν ξέρει τι να υποθέσει. Συμπτώσεις τυχαίες; μοιραίες; άν θέλετε και μεταφυσικές; Στην περίπτωση του Γιάννη Βαλάση από την Πελλάνα ύπάρχει κάποια μεταφυσική έπενέργεια ίσως. "Όταν άποκτήσε την οικονομική δυνατότητα, ο Γιάννης Βαλάσης θέλησε να ίκανοποιήσει την έπιθυμία του να αγοράσει ένα τρακτέρ. Τι άλλο καλλίτερο μπορεί να έπιθυμήσει ένας προοδευτικός άγρότης;

"Έτσι πρό μηνός παράγγειλε ένα τρακτέρ. Κατά την μεταφορά του από την Άθήνα συνέθηκε μια περιεργη και σπάνια περίπτωση, τυχαία; μοιραία; μεταφυσική; ποιός ξέρει. Τό φορτηγό που μετέφερε τό τρακτέρ, κοντά στους Βουτιάδους, έπιασε φωτιά ξαφνικά και σε λίγα λεπτά δέν έμεινε τίποτα εκτός από καμένα σίδερα. 'Η φωτιά, είπαν, προήλθε από τό τρακτέρ.

Σέ λίγες μέρες, ο Γιάννης παράλαβε τό δεύτερο τρακτέρ που έγινε αίτια να χάσει τη ζωή του. Τό θράδυ της 18ης Φεβ)ρίου πήρε τό τρακτέρ του και πήγε στα Βαρικά για να ριξει φαγητό στα ζώα του. Στην επιστροφή, στη στροφή του γεφυριού του Ξερίλα τό τρακτέρ άνατράπηκε προς τό ποτάμι. Άπό την πτώση ο άτυχος Γιάννης Βαλάσης χτύπησε θανάσιμα στο κεφάλι. Τόν θρήκαν νεκρό μέσα στο νερό μετά από άναζητησή του. 'Η Πελλάνα συγκλονίστηκε από τόν ξαφνικό χαμό του 50)χρονου ξωμάχου Γιάννη Βαλάση πατέρα δύο παιδιών.

"Ήταν φαίνεται γραφτό τό τρακτέρ να γίνει τό φονικό μέσο της ζωής του Γιάννη Βαλάση. Τό ότι τό πρώτο κάηκε δέν άλλαξε τίποτα, εκτός από την μικρή παράταση της ζωής του για ένα μήνα.

ΙΧΘΥΟΤΡΟΦΕΙΟ ΚΑΣΤΟΡΕΙΟΥ
'Αφών Γεροντίδη
ΑΡΧΙΣΕ ΤΗΝ ΠΩΛΗΣΗ ΖΩΝΤΑΝΗΣ ΠΕΣΤΡΟΦΑΣ
ΜΗ ΧΑΣΕΤΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΝΑ ΦΑΤΕ ΨΑΡΙ
ΝΟΣΤΙΜΟ, ΘΡΕΠΤΙΚΟ, ΥΓΙΕΙΝΟ ΚΑΙ ΦΤΗΝΟ
ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΕΣ ΓΙΑ ΖΩΝΤΑΝΟ ΨΑΡΙ
ΤΗΛ. 26-164
ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ ΑΠΟΣΤΕΙΛΑΤΕ
ΤΗΝ ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΤΟΥ 1981 & 1982

Χρήστου Άρ. Παπαστρατάκου
ΩΡΟΛΟΓΙΑ - ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ - ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ
ΚΑΣΣΕΤΕΣ
ΕΓΚΥΗΜΕΝΑΙ ΕΠΙΣΚΕΥΑΙ
ΟΔΟΣ ΑΓΗΣΙΛΑΟΥ 42 — ΣΠΑΡΤΗ Τηλ. 26.237
(*Έναντι Κέντρου Κοινωνικής Πολιτικής)

Παιδαγωγικά θέματα

Του σπουδαστή της Μαρσαλείου Παιδαγωγικής Ακαδημίας Αθηνών κ. Γιώαννη Π. Ευδιά

1) Η ΣΧΕΣΗ ΜΑΘΗΤΗ ΚΑΙ ΔΑΣΚΑΛΟΥ

Την παιδαγωγική πράξη (διαδικασία), την καθορίζουν δύο βασικά σημεία που έχουν τα εξής χαρακτηριστικά γνωρίσματα. Ο παιδαγωγός που είναι άρτια και φορέας του «παιδαγωγικού γήινου». Κύριος ρυθμιστής και οργανωτής της παιδαγωγικής ενέργειας. Το υλικό με το οποίο εργάζεται είναι ο άνθρωπος φυσικό και η εργασία του είναι πάρα πολύ λεπτή και δυσκολότερη. Εισακτώνει επίσης συνειδητά και ασυνείδητα το τέλος της παιδαγωγικής διαδικασίας. Δεύτερον είναι ο παιδαγωγούμενος ή μαθητής, που χαρακτηρίζεται κυρίως από την πλαστικότητα της συμπεριφοράς του.

Η σχολική μάθηση παρουσιάζει όρισμένα προβλήματα και είναι συνάρτηση μαρκαίων παραγόντων, ο σπουδαιότερος από τους οποίους είναι, η σχέση του μαθητή με τον δάσκαλο. Αυτή η σχέση είναι σπουδαία και καθοριστική γιατί είναι μια ειδική μορφή κυριαρχίας και υποταγής. Δεν στηρίζεται στην απειλή ή την σκληρή πειθαρχία, αλλά στην καθαρή προσωπική έπαφση. Είναι δηλαδή ανάγκη να υπάρξει μια συναισθηματική επικοινωνία ανάμεσα στην συνείδηση του δασκάλου και του μαθητή.

Για να αποκτήσουμε μια σφαιρική αντίληψη αυτής της παιδαγωγικής διαδικασίας και να δούμε καλύτερα την εξέλιξη της θα πρέπει να εξετάσουμε ιστορικά την σχέση δασκάλου - μαθητή. Δύο κλασσικά παραδείγματα μπορούν να ολοκληρώσουν την ιστορική εξέταση. Αυτά είναι η Σοκρατική σχέση δασκάλου - μαθητή και η σχέση παιδαγωγού - παιδιού, όπως μας την δίνει ο PESTALOZZI στο παιδαγωγικό του έργο.

Το πρώτο κλασσικό παράδειγμα, μας το δίνει αριστοτεχνικά και ποιητικά η Πλατωνική φιλοσοφία. «Ο Πλάτων για να χαρακτηρίσει το πάθος και την όρμη που σπρώχνει τον παιδαγωγό στον νέο, τον ασχημάτιστο ακόμα άνθρωπο, ονομάζει αυτό τον ψυχικό τόνο: έρωτα. Και τον έρωτα τον αναλύει με δύναμη και πνοή ποιητική μέσα από τις σπάνιες για την ύμφορρά και την αλήθεια σελίδες του Συμποσίου.

Η παιδαγωγική σχέση ολοκληρώνεται από τα εξής χαρακτηριστικά γνωρίσματα της παιδαγωγίας, που αναδεικνύει ο Πλάτωνας στο Συμπόσιο. 1) «Οτι η παιδαγωγική όρμη έχει την φύση του ένστικτου. 2) Είναι μια ανάγκη που συγκλονίζει το πνεύμα ως τα βάθη του και το κάνει παντοδύναμο. 3) Η παιδαγωγική πράξη είναι μια ιδιότυπη πνευματική κοινωνία, σύζευξη δύο ψυχών με σκοπό την πνευματική τεκνογονία, και την έκτροφη των πνευματικών παιδιών. 4) Τηλεολογικά θεωρούμενος ο δυναμισμός της είναι τάση για την άθανσία και την μακαριότητα. Έχει δηλαδή το τέλος προς το οποίο τείνει με την κίνησή της ή βίαια ή ζώη. 5) Η σωματική και πνευματική ύμφορρά του νέου είναι το βασικό παιδαγωγικό γνώρισμα.

Ο PESTALLOZZI έδωσε πολύ μεγάλη σημασία στην άρτια που πρέπει να διακρίνει τον παιδαγωγό, προς το παιδί. Επίσης για τον PESTALLOZZI «στόχος της άγωγής είναι να οδηγηθεί το παιδί στην ήθικη τελειότητα. Αφωπνίζοντας τις ικανότητες του που είναι κρυμμένες πίσω από την φαινομενική του άνησιότητα. Αυτό μεθοδεύεται επίσης σε τρία στάδια. Πρώτα επιδιώκει η άγωγή να διαμορφώσει στο παιδί ήθικη συνείδηση, μετά να το βοηθήσει να ξεπεράσει τις ατέλειές του και να άρσιωθεί στις αξίες του καλού, του δικαίου και του αληθούς και τέλος να του δώσει μια σωστή εικόνα για τα ήθικα του καθήκοντα μέσα στο κοινωνικό σύνολο.

Ο τύπος του παιδαγωγού που ενσαρκώνεται μέσα στην ιστορική μορφή του PESTALLOZZI τον ονομάζουν «κοινωνικό». Ένώ τον πλατωνικό τύπο του παιδαγωγού (αίσθητικό), όπως μας είναι γνωστός από το Συμπόσιο.

Για να μελετήσουμε πιο μεθοδικά και επιστημονικά την σχέση δασκάλου - μαθητή, θα πρέπει να την εξετάσουμε από ψυχολογική και κοινωνιολογική άποψη.

Η ψυχολογική έρευνα σε αυτόν τον τομέα παρουσιάζει μεγάλες δυσκολίες, γιατί πρώτον έχει να κάνει με ανθρώπους, ξεχωριστές προσωπικότητες. Δεύτερον, γιατί τέτοιες έρευνες είναι μακροχρόνιες και απαιτούν ιδιότυπες συνθήκες που δεν εύνοούνται στο σχολείο. Γενικά όμως οι ψυχολόγοι και παιδαγωγοί χαρακτηρίζουν την σχέση δασκάλου μαθητή: τυπική και ουσιώδη.

Εάν η σχέση δασκάλου - μαθητή είναι τυπική τότε λείπει η προσωπική έπαφση. Τέτοια είναι η σχέση που εμφανίζεται κυρίως στην Μέση Εκπαίδευση, όταν ο δάσκαλος θεωρεί μόνο σκοπό της διδασκαλίας την μετάδοση άνωτέρων γνώσεων. Μια τέτοια σχέση είναι αντιπαιδαγωγική και μάλλον για την στοιχειώδη Εκπαίδευση άπαραδέχτη. Σε αυτή λείπει το πνευματικό και ψυχικό άμεσο στον παιδαγωγό και το παιδί, ο παιδαγωγικός έρωτας. Γενικά λείπει το παιδαγωγι-

Ο Β. Δ. Ταυγέτος τό στέρνο της έλευθερίας

Η γειτονική μας Γ. Μονή Μαρδακίου (Άλαγονία), είναι μία από τις ρίζες της έννευερσίας. Αποτέλεσε κέντρο των Φιλικών και έκρυβε όλα τα μυστικά του κινήματος στον άπρόσβητο από τον έγγρο, δυτικό Ταυγέτο. Αποτέλεσε άκμή το μυστικό σύνδεσμο ανάμεσα στα χωριά της πλευράς αυτής και το Μυστρά. Είχε το προνόμιο να είναι έλευθερη με σουλτανικό διάταγμα. Στη Μονή αυτή εύρισκαν συνήθως καταφύγιο, πολλοί πατριώτες, κυρίως γυναικόπαιδα, που έτρεχαν να σωθούν και από τα αντίπερα χωριά, το Βουρλιό και την Κωνίτσου. Προς τα εκεί οδηγούσαν και τα πόημιά τους, ποιμένες της πλευράς αυτής, για να τα διαφυλλάξουν από τη βουλμία των έπιδρομέων τουρκολαβάνων και άραπάδων του Ίμβραήμ.

Και ένα χρονικό δραματικό. Μια μάνα, τρέχοντας για να σωθεί, έκρυψε το παιδί της κάπου για να έλαφρώσει στην άνηφορρά του δρόμου, γιατί έλλυιγε και θα προδιδόταν. Αυτό όμως σώθηκε και υπάρχει ακόμα η οικογένειά του στην Κονίτσου. Άλλοι, από αντίπερα, δεν προλάβαιναν να άνεθούν προς τον Ταυγέτο και οι Τούρκοι ίππεις τους έκοβαν τα κεφάλια με τα σπαθιά τους τα γυριστά (φάσγανα). Όπου και να γυρίσεις θα έβρεις τάφους άθώων πατριωτών (Φυτιές, Άγιο-Νικόλας, Κουτσουρούμπας κ.ά.). Έφθαναν μέχρι τα «Πέντε Άλώνια», πίσω από την Άλαγονία, για να μην πέσουν στα χέρια του δυναστη. Είναι τοποθεσίες, όπου και στην τελευταία κατοχή φυλάσσονταν πολλοί κάτοχοι των χωριών μας.

Γνωστή είναι η Οδύσσεια των κατοίκων του Λακεδαιμονικού χωριού Άγιος Νικόλαος Μελιτώνης, πλησίον του Γυθείου, που από κορυφή σε κορυφή και μονοπάτι το μονοπάτι, έφθασαν στα μέρη μας, κατά τη φοβερή έπιδρομή των Γερμανών που ήταν και η τελευταία δοκιμασία της Λακεδαιμόνας.

Ο Ταυγέτος είναι το στέρνο της έλευθερίας και να τον τιμάμε πάντοτε.

Η ΣΠΑΡΤΗ

Του ΜΙΧ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Καμάρι του Ταυγέτου και νύφη του Εύρωτα προβάλλει η Σπάρτη ένδοξη ως ήταν και πρώτα. Λεβεντογένια άθάνατη μάνα του Λεωνίδα ήρώων και ήμίθεων τρισένδοξη Πατρίδα.

Σπάρτη Πατρίδα δοξαμένη σ' όλο τον κόσμο ξεκουσμένη. Έμεις τα παιδιά σου πιστά σ' όνομά σου είμαστε έτοιμοι και πάλη για τή φυτίλα τή μεγάλη.

Θά ξανανδύσει η δόξα ή παλιά σου Στίς Θερμοπέδες τα 300 τα παιδιά σου θρόνο στήσανε της δόξας τον τρανό και το Μελών Λαβέ του Λεωνίδα θά βροντοφωνιέται ως τον ούρανό.

Τό πατριωτικό αυτό ποίημα άπαργέληθηκε στο διεθνές Ζάμπουρι των προσκόπων στο Διόνισο Άρτικής τό 1952 από τον άντιπρόσωπο των προσκόπων Λακωνίας κ. Παναγιώτη Πρέλο από το Γύθειο.

σέσης.

Η σχέση λοιπόν να είναι ουσιώδης.

Να υπάρχει συναισθηματική επικοινωνία και επικοινωνία συνείδησεων. Σε αυτή κυρίως την σχέση όφειλεται η ένταση, η διέγερση και ευχαρίστηση που αισθάνεται ο δάσκαλος μετά το τέλος της εργασίας του. Πολλές φορές η ζωνρότητα, ο ένθουσιασμός και οι άψιθυμίες των παιδιών έρεθίζουν τον δάσκαλο και οδηγούν σε συγκρούσεις άπόψεων και διαφορές σκοπών. Και σε αυτή όμως την περίπτωση ίπως άναφέρει ο MAURISH ASCH, έφ' όσον ο δάσκαλος σέβεται πάντα τις άπόψεις των παιδιών: η σχέση δεν είναι άναγκάτι έπιζήμια, αλλά έπιζήμια είναι η έλληψη συναισθηματικής έπαφής. Πολλοί όμως ισχυρίζονται ότι αυτή η έντονη σχέση μπορεί να οδηγήσει τα παιδιά σε συναισθηματικές άκρότητες και προτεινούν, οι δάσκαλοι να επιβάλλουν σκληρή πειθαρχία. Αυτή όμως ή πειθαρχία αντίβαινει στην ψυχολογική ανάγκη που έχουν τα παιδιά για κίνηση. Σε αυτό το πρόβλημα τελικά λύση δίνει ο Έλβετός ψυχολόγος J. PIAJET λέγοντας ότι η πειθαρχία όφειλε να είναι άναλογη των σωματικών και κοινωνικών δεξιοτήτων του μαθητή. Βάση αυτής της άρχής ο δάσκαλος οδηγείται σε επιστημονικά όρθή έκτέλεση της εργασίας του.

«Ο ΒΟΡΕΙΟΔΗΜΟΤΗΣ»
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΔΙΕΥΘΗΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Γ. ΜΕΝΙΔΗΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ
ΜΑΡΙΑ ΜΕΝ. ΛΙΟΥΝΗ
ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
Έτησία έσωτερικού δρχ. 200
Έτησία έξωτερικού
Η.Π.Α. — Καναδά δολ. 20
Άυστραλίας δολ. 18
Χειρόγραφα δεν έπιστρέφονται

Ίστορικά της Βορδόνιας

Του ΧΡΗΣΤΟΥ ΚΑΝΤΖΙΑ

— Άπ' ότι γνωρίζω εκ διαφόρων παραδόσεων ή Βορδόνια ή τα Βορδόνια είναι πολύ παλιό χωριό. Όταν ο Μωάμεθ ο κατακτητής εισέβαλε εις την Λακεδαιμόνα, έρχε αντίσταση σθεναρή στο Καστρί από τον Πρινοκουλά. Λέγεται ότι οι άρχοντες της Βορδόνιας έτράπησαν εις φυγήν. Λέγοντας κάποτε του μακαριότη έξαδέλφου μου Παρασκευά Χ. Καντζία (ήτο τότε πρόεδρος του χωριού) πως οι πρόγονοί μας ήταν δειλοί, μου άπάντησε με άστηρότητα. «Έίχαν το μυαλό τους, πέ, άφού δεν πρόφασε να τους σταματήσει ολόκληρη Έλλάδα, θά τους σταμάταραν δέκα Βορδονιάτες;

— Άπό παράδοση και από τον πατέρα μου γνωρίζω την καταγωγή διαφόρων οικογενειών της Βορδόνιας.

Κοσμηίτσας από Άλλαγονία, Καντζίας από Δημητσάνα, Καλαμάρης - Στεμνίτσα Δημητσάνας, Παχύριανης - Παχιά νικα Μάνης, Λούβης - Άρφαρά Μεσσηνίας, Πουλάκος - Μάνη, Οικονομάκης - Άλαγονία, Πολυμενάκος - Μάνη, Δαλιούρης ή Νταλιούρης - Ντάλα Άρκαδίας, Βαλιώτης ή Μπαλιώτης - Μπάλα Μεσσηνίας, Βουρακιτώνης ή Μπουρακιτώνης - Μπούρα Άρκαδίας, Παπαϊωάννου ή Σταυράκης-Άρκαδία, Αντωνόπουλος ή Νικολόπουλος - Σουσιάνους Λογγάστρας, Μαλαβάκος - Καρίτσα Λακεδαιμόνας. Άλλες παλιές οικογένειες δεν γνωρίζω. Μερικές ύπήρξαν άξιόλογες ήταν Ζωγράφος - Σουσιάνοπουλος - Γκινακίόπουλος, ή όποια εκ του Βαλάση έγινε Βαλασάπουλος.

Γεωργάπουλος - Μαργαλούσης - Πελεκάνος - Δυναρδάκης - Καλιγοσφόρης - Βουάσης - Τσαρουχάς - Τσιώνης - Σπικελάρης. Το τοπωνύμιο Λιάπες είναι Άλβανικό άπ' όπου και τα όνόματα Άρβανίτης - Δρόσας - Μπαλής μαρτυρούν την καταγωγή τους.

Σωτήριο φάρμακο

Στην έποχή μας οι άξίες φησαν να μιλήσει, όσο άφησαν και τα ιδανικά ποδοπατούνται να μιλήσουν οι άλλοι άερο από τον ύλισμό και τις άθειστικές τάσεις και προπαγάνδες. Τα πνευματικά έφοδια και ο ήθικός έξοπλισμός περιφρονούνται. Σ' αυτό το συμπεράσμα καταλήξαμε, όταν στις 17-2-82 παρακολουθήσαμε στην έκπομπή άπ' το «χαζοκούτι» της Ε.Ρ.Τ. τη συζήτηση, που έγινε για τα ναρκωτικά.

Στην πολλή ναρκωτιλογία ξεχωρίσαμε και προσέξαμε ιδιαίτερα τα λόγια μιας 20) χρονης κοπέλας, που μίλησε μέσα από την έμπειρία της χρήσης των ναρκωτικών.

Άσφαλώς είχε πολλά να μας πεί ή δεσποινίδα αυτή. Έκανε χρήση ισχυρών ναρκωτικών. Σε στιγμή που οι όμοιοί της οδηγούνται άσφαλώς στο θάνατο, ή κοπέλα αυτή σώθηκε από τα ύχια του χάρις σε ένα σωτήριο φάρμακο, που τόσο περιφρονήθηκε από τον τη λεπαραουσιαστή και τους συνομιλητές.

Μας τό είπε ή θεραπευμένη από τα ναρκωτικά κοπέλα. «Τό σωτήριο φάρμακο κατά των ναρκωτικών ήταν ΤΟ ΚΑΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΘΕΟΥ που δεν είχε γνωρίσει ως τότε.

Η πίστη της στο Θεό την ό διήγησε στη σωτηρία της ψυχής και του σώματος, που «ό άργός θάνατος» σίγουρα και γρήγορα θα κατέστρεφε.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ

Ο Διευθυντής του Δημοτικού Σχολείου Καστορείου αισθάνεται την υποχρέωση να ευχαριστήσει και δημόσια τον Έφημέριο Καστορείου αιδ. Γιώαννη Γιαννούλη και ολόκληρο το Έκκλησιαστικό Συμβούλιο, που πρόσφεραν 600 λίτρα πετρέλαιο για τη θέρμανση των μαθητών του Σχολείου.

Η πράξη αυτή αποδεικνύει την έμπρακτη αγάπη της Έκκλησίας μας στους νεαρούς βλαστούς της και ότι παρακολουθεί από κοντά τις άνάγκες τους.

ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Έκφράζω από τις στήλες του «Βορειοδημότη» τα θερμά συγχαρητήριά μου στην άνεψιά μου Βασιλική Γιώαν. Άρβανίτη από την Άγούριανη που πέτυχε πρόσφατα στη Σχολή Νομικών Άθηνών. Της εύχομαι κάθε έπιτυχία στη ζωή της.

Χρήστος Άρβανίτης Άυστρα

Μεγάλος ευεργέτης

ξένα. Μέ την εύχή των φτωχών γονέων του αναχώρησε για την Αμερική. Όταν ξέσπασε ο Έλληνο-τουρκικός πόλεμος το 1912-13 από υπερβολική αγάπη προς τη μαχόμενη Πατρίδα, ήλθε στην Ελλάδα και κατατάχθηκε ως έθελοντής στο στρατό. Έλαβε μέρος σε αρκετές μάχες στην απελευθέρωση της Ηπείρου και της Μακεδονίας. Στο μεταξύ ο αδελφός του Θεοφάνης έμπνευσμένος από τον ίδιο πατριωτισμό έρχεται από την Αμερική στην Ελλάδα. Κατατάσσεται και αυτός σαν έθελοντής. Η μεγάλη επιθυμία του να συναντήσει τον αδελφό του δεν πραγματοποιήθηκε γιατί σκοτώθηκε στη μάχη του Κιλκίς.

Μετά τον πόλεμο ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ζητεί και πάλι την εύχή της Μάνας να φύγει για την ξενιτιά. Η χαροκαμένη μητέρα του φορεί στο στήθος τό φυλαχτό και του δίνει την εύχή της. «Παιδί μου, σοῦ

Τὰ δύο σπίτια τῆς μεγάλης δωρεᾶς.

δίνω τὴν εύχή μου. Στὰ ξένα πού θά πᾶς, ὁ Θεός νά σ' ἀξιώσει ν' ἀποκτήσεις ὄλα τὰ καλά. Ὅμως πρόσεξε. Μὴ σέ πλανέψει ἡ ξενιτιά καὶ γίνεις «πλιο νέκτης» ὅταν βγάλεις ἀρκετά, νά γυρίσεις πίσω στήν Πατρίδα, στό χωριό σου. Αὐτά τοῦ εἶπε ἡ χριστιανὴ Μητέρα καὶ τοῦδωσε τὴν εύχή της.

Στὴν Αμερική ὁ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ ἐργάστηκε σκληρά, βιοπάλεψε, κινδύνεψε, ἀλλὰ σέ λίγα χρόνια πέτυχε. Ὁ Θεός ἄκουσε τίς προσευχές τῆς μητέρας των. Ὁ Δημήτριος κράτησε τὴν ὑπόσχεσή πρὸς τὴν Μάνα του. Τό 1932 ἔρχεται στό Καστόρειο καὶ γίνεται κάτοχος τῆς σεβαστῆς περιουσίας, τὴν ὁποία ὄλοι γνωρίζουμε. Τό 1934 ὁ Θεός τόν ἀξιώνει νά συνδεθεῖ μέ τό δεσμό τοῦ γάμου μέ τὴν ἐξαιρετὴ ἐρίτιμη κυρία Ἀντωνία τό γένος Ἰωάννη Παυλῆ ἀπό τὴν Τρύπη Σπάρτης. Ἡ ἀξία σύζυγός του σ' ὄλα τὰ χρόνια τῆς ζωῆς του στάθηκε δίπλα του πολῦτιμος σύντροφος σύμβουλος καὶ βοηθός του. Προσέφερε τίς συζυγικές της ὑπηρεσίες μέ θαυμαστὴ αὐταπάρνηση ὡς τὰ τέλη τῆς ζωῆς τοῦ ἀγαπημένου της συζύγου. Τό 1938 ἀναχωροῦν καὶ οἱ δύο γιὰ τὴν Αμερική καὶ τό 1949 ἐπανέρχονται στό Καστόρειο γιὰ μόνιμη ἐγκατάσταση.

Τό 1974 ὁ ἀειμνηστὸς ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ συντάσσει τὴν ὑπ' ἀριθ. 1.700 Δημόσια Διαθήκη του.

Τό μυστικό του ἐγνώριζε ὁ Θεός, ὁ Διάβολος καὶ ὁ ἴδιος. Εἶναι ἀξιοσημείωτο, ὅτι ἀπό τὴν σύνταξη τῆς διαθήκης του μέχρι τὴν ἡμέρα τοῦ θανάτου του πέρασαν 8 ὀλόκληρα χρόνια. Ὁ Σατανὰς μέ χίλιους δύο τρόπους καὶ τεχνάσματα, βλέποντας ὅτι ἕνας ἄνθρωπος θά δικαιωθεῖ ἀπό τό Θεό καὶ θά δοξασθεῖ ἀπό τούς ἀνθρώπους, προσπάθησε νά τοῦ διαβάλλει τὴ δούληση, νά ἀλλάξει τό ἀνθρωπιστικό του ἔργο καὶ παρά τίς πικρίες, τίς ἀπογοητεύσεις πού τοῦ δημιουργοῦσε, ὁ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ στάθηκε ἀκλόνητος στίς ἀνθρωπιστικές πεποιθήσεις του.

Σέ κάθε ἀπαγοχέτευσή του, ὀφείλομε νά ὀμολογήσουμε, ὅτι ἡ θαυμάσια σύντροφός τῆς ζωῆς του κυρία Ἀντωνία, πού ἔδινε θάρρος ἐνδυναμώνοντάς του μέ παρήγορα λόγια.

Ὁ ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΣ γιὰ τό Καστόρειο ἔγινε ΑΘΑΝΑΤΟΣ, γιὰτί ἀθάνατη μνήμη ἄφησε πίσω του.

Μετέτρεψε τὴν μεγάλη περιουσία του, σέ Κοινωνικό Λειτουργήμα. Ὁ Θεός δέν τοῦ χάρισε παιδιά, ὅμως ἀπόκτησε παιδιά πολλά μέ τὴ θεάρεστη πράξη του. Θά εἶναι οἱ ἐπερχόμενες γενεές πού θά τόν θυμοῦνται αἰώνια. Τό ἔργο του θά φωτίζει τὴ σκέψη θά θερμαίνει τό συναίσθημα, θά παρηγορεῖ καὶ θά ἀπαλύνει τόν ἀνθρώπινο πόνο.

Σάν Πρόεδρος τῆς Κοινότητος Καστορείου καλῶ ὄλους σας μέ μιὰ σκέψη καὶ μιὰ καρδιά νά ἀνακηρύξουμε τὸ ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΝΙΚΟΛΑΟΥ ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟ ΜΕΓΑ ΕΥΕΡΓΕΤΗ ΜΑΣ, γιὰ νά παραμείνει ἡ ΜΝΗ ΜΗ ΤΟΥ ΛΙΟΝΑ.

Ἡ Πνευματικὴ Ἑστία Σπάρτης

Εἶναι σέ ὄλους γνωστή ἡ θαυμάσια ἀπό πάσης πλευρᾶς ἐμφάνιση τῆς Πνευματικῆς Ἑστίας Σπάρτης μέ τὰ πλούσια καὶ πολὺπλευρα σέ ἐκτέλεση προγράμματα.

Ἡ ζωντανὴ παρουσία της στήν κοινωνία τῆς Σπάρτης εἶναι λίαν τιμητικὴ γιὰ ὄλους τούς Σπαρτιάτες. Ἰδιαιτέρως εἶναι ἀξιοὶ πολλῶν ἐπαίνων καὶ συγχαρητηρίων, ὅσοι μέχρι σήμερα ἐργάστηκαν μέ πάθος γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν της.

Χωρὶς ἀμφιβολία πρέπει νά ἐξάρουμε ξεχωρίζοντας ἕναν ἀπό τούς πολλούς, πού ἀποτελεῖ τὴν ψυχὴ καὶ δύναμη τῆς Π.Ε.Σ. Αὐτός εἶναι ὁ κύριος Νικόλαος Γεωργιάδης, ὁ ὁποῖος ἐπὶ σειράν ἐτῶν ἐκλέγεται Πρόεδρος της. Ἡ ἐπάξια ἐκλογή του εἶναι μιὰ δίκαιη ἀναγνώριση τῆς ὡς τὰ σήμερα ἄοκνης ἐργασίας του. Ἡ προσφορά τοῦ κ. Ν. Γεωργιάδη στήν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν τῆς Π.Ε.Σ. ὑπῆρξε μεγίστη μέχρι σήμερα.

Καὶ τώρα πιστεύουμε, πὺς τό νέο Διοικητικό Συμβούλιο τῆς Π.Ε.Σ. μέ Πρόεδρο τό Νικό Γεωργιάδη, Ἀντιπρόεδρο τὴν κ. Δώρα Γεουλιάκου, Γραμματέα τὴν κ. Ἄννα Κάκκαρη, Ταμία τόν κ. Δημήτριο Καβούρη, Κοσμήτορα τὴν κ. Χριστίνα Λαμπρινοῦ καὶ μέλη τούς κ.κ. Βασίλειο Τζαβιδόπουλο, Ἰωάννη Τριήρη, Γεώργιο Δημόπουλο, Κων/ντίνο Λουμάκη, Παρασκευά Φουντᾶ καὶ Δημοσθένη Βλαχολιά, θά ἐργαστεῖ μέ πολλὴ ὄρεξη, γιὰ νά συνεχίσει τὴ θαυμαστὴ ἱστορία τῆς Πνευματικῆς Ἑστίας Σπάρτης.

«Τοῦ Καστανιώτη ἡ χαράδρα»

ΤΟΥ ΓΙΑΝΝΗ ΚΟΡΤΖΗ

Τὴν ὥρα πού ἐφῶτιζε ὁ ἥλιος τὴ χαράδρα καὶ τίς ἀχτίδες ἔριχνε μέ τόση ἀπλοχεριά, δειλὰ τό δρόμο διάβηκα καὶ μπαινῶ μέ λαχτάρα νά ξαναζήσω θάλασσα γιὰ λίγος τὰ παλιὰ.

Πολὺ δὲ δυσκολεύτηκα βοηθᾶ ἡ ρεματιά. Πού εἶν' ὁ πεπερικότσουρας, γιὰ δὲ σφουρξίει πιὰ; Πού ἀστρηνεῖ ἀστράφτανε στὸν ἥλιο τὰ φτερά, μέ τό γλυκὸ κελᾶτζημα στὰ βράχια τὰ ψηλά;

Πού εἶναι ἡ μπαρκαλόπετρα τὴν κρύψαν τὰ κλαδιά. Οἱ ὄμορφοι ἄκινθοι χαθήκανε κι' αὐτά. Θερέψανε καὶ κλείσανε τίς ὄμορφες πλαγιές, τὰ ἀγρία χαμόλαθα κι' ἀγριομυρταλιές.

Θυμᾶμαι πού μαζεύαμε νυχθὰν ἀγκυλιές πού γι' ἄρωμα τό εἶχανε οἱ τότε κοπελιές. Μονάχα τό φακνὸβήλο δέν ἔλειψε ἀκόμη καὶ πάντα τὴ χαράδρα μας αὐτὸ θὰ τὴ μωρώνει.

Τό Παλαικτικὸ Πανεδύρακι, στό βράχο καὶ ψηλά; Θυμᾶμαι πόσο παίδευα σ' αὐτό νά ἀνεβῶμε, γιὰτί ὄλοι μας πιστεύαμε πὺς μέσα κει θὰ βροῦμε κομπόρες, πάλτες, ἄρωμα, κι' ἀκόμη καρυσόφλλια.

Τὰ χρονιάκια γιόμισαν μέ ἄμμο καὶ μέ πέτρες. Προχώρησα καὶ ἔφτασα στό στένωμα τίς τρούπες. Δὲ βρέσκω τὰ πατήματα τίς τρούπες πιὰ δέν ἔλειπε λειψήνες κι' ἀγροῦχορτα τίς κλείσανε κι' αὐτές.

Τίς τρούπες πού δὲ μάθαινε ποιὸς σκάλισε στό βράχο, πού λίγοι τίς περνοῦσαμε τὴν ἐποχὴ ἐκεῖνη. Καὶ νοιώθαιμε παρήφανοι γιὰ τό κατόρθωμά μας ἡρωϊκὸ τό ἐλέπαμε ἀπὸ τό πέρασμά μας.

Μετὰ μέ κόπο ἀνέβηκα ἐπάνω στὴ σπηλιά. Τὶ εἶδα!!! Τὶ θυμήθηκα στό τότε μας λιμῆρι!!! Ἐβιάσασα ὄνδρια πού γράφαμε παιδιὰ, ἀρχαπηνέμων φίλων μας... χαμένη συντροφιά!!!!

Ἐβῆκα πάλι ἀπ' τὴ σπηλιά καὶ κοίταξα τό βράχο. Καὶ τὴ μαγκούρα ἀντίφουσα νά εἶναι ἐκεῖ πάνω. Σ' αὐτὴ ὅπου κρεμάσανε οἱ Τούρκοι τόν Παπᾶ, στὴ φοβερὴ τοῦ γένονος μας τὴ μαύρη τὴ σιλαβιά.

Ἐβῶ θυσιάζε τόπος, ἀπάναντι τῆς λεβεντιάς Παλαικτικὸ Πανεδύρακι; ταμπούρι; Κλεφτουριάς. Χαράδρα μου σ' ἀθήνω, λιμῆρι μου παλιό Ἀγριεψές, μέ διώχνεις, τό νοιώθω καὶ πονῶ.

«ΚΑΣΤΑΝΙΩΤΗΣ»

Ο ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΧΡ. ΒΕΡΓΑΔΟΣ ΕΡΓΑΤΟ ΛΟΓΟΣ Τ. ΕΠΙΘ)ΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΑΝΟΙΞΕ ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ 76 2ος ὄροφος γραφ. 11 Τηλ. 6448770 ΑΘΗΝΑΙ

Τό παιδί

μέ τὰ γαρούφαλλα

Τούτη ἡ πικρὴ ἱστορία, εἶναι αὐθεντικὴ, γεγονός πού τό γραψὴν «στὰ ψιλὰ» οἱ ἐφημερίδες μπροστὰ ἀπὸ λίγος καιρὸ. Ἐνα δεκαπεντάχρονο ἀγόρι, δέν εἶναι μέλος τῆς συντροφιάς τῶν πλουσιόπαιδων, πού γλεντοῦν κάθε μέρα στὴ ντισκοτέκ τοῦ Κολωνακίου «Φίγκαρο». Μερικὰ ἀπ' αὐτὰ ἴσως νά σεργιανοῦν σέ... τεχνητοὺς παράδεισους. Ἀνήκει, στήν ἀντίπερα ὄχθη, στὴ φτωχολογιά.

Οἱ γονεῖς του, ροβόλησαν ἀπὸ ἕνα ὄρεινὸ χωριὸ τῆς Ρούμελης. Ἀναζήτησαν καὶ βρήκαν, στήν ἀνθρώσινα τότε βιομηχανία τῶν πολυκατοικιῶν, ἕνα θυρωρεῖο. Καὶ στό μοναχικὸ δωμάτιο, πού εἶχε παράθυρο στὸν ἀκάλυπτο γῶνα, στέγασαν τὴν εὐτυχία τους, μέ τό μωρό, πού δέν, εἶχε ἀκόμη χρονίσει. Τόν πατέρα ὅμως ἀνείδικετο μεροκαματιάρη, ἕνα γιότα-γιότα μιά μέρα τόν διαμέλισε. Ἡ ἀσφάλεια πλήρωσε τὰ νόμιμα. Ἡ μητέρα μέ τό ἕνα χέρι ἀγκυλιὰ τό μωρό καὶ μέ τό ἄλλο σφουγγαρίζε τούς τοίχους καὶ τὰ σκαλοπάτια τῆς πολυκατοικίας. Στὸν κουβά, μέ τό νερὸ στάλαζαν οἱ θρύψες τῶν ματιῶν της.

Καὶ μεγάλωσε, τοῦτο τό ὄμορφο καὶ χαριτωμένο ἀγόρι, στό πεζοδρόμιο. Στὰ γαλιὰνὰ του μάτια καθρεφτιζόταν, ἕνας γαλάζιος οὐρανὸς κι' ἕνα φλιμμένο παράπονο. Ἐδῶ στό τραπέζι, τοῦ θυρωρεῖου, ἐργαζε τὰ μαθήματά τους. Ἐκανε ὅμως καὶ θελήματα στοὺς ἐνοίκους, ξύπνιο καὶ κλιωσινάτο καθῶς ἦταν. Ἐφημερίδες καὶ ποιήματα, ἀπὸ τό περίπτερο καὶ ψάμια ἀπὸ τό μανᾶθη.

— Πρόσεχε — συμβόλευε ἡ μητέρα — ὅταν πᾶς στό σχολεῖο νά περναῖς μέ τό πράσινο. Κι' ὅταν κατὰ τό μισοῦμι: θὰ τελειώσω τό σχολεῖο, ἀνίχνευε τό βάθος τοῦ δρόμου, νά τό ἰδεῖ νά ἔρχεται, τό κωμᾶρι της, ἡ ζωὴ της, ἡ ἀπαντοχὴ της, κι' ὁ ἥλιος της. Τούτη ἡ μητρικὴ ἀγκυλιὰ πόσες ὄρες τό στεφῆθηγε. Τούτα τὰ μαγκουλάκια, πόσες ὄρες στεφῆθησαν τὴν ἀνάσα τῆς μητέρας. Καὶ ξαφνικὰ ἡ μαγκυριὰ.

— Πότε θάρθῃ, ὁ πατέρας; — Ὅπου νάσαι τόν καρτεροῦμε μέρα μέ τὴ μέρα ἀγόρι μου. Ἀπόφευγε τό βλέμμα τοῦ παιδιοῦ νά μὴ ἰδεῖ τὴν ὄψη σὶα πού κάλυπτε τὰ σπινῶρά της. Ἄριστος μαθητῆς, ἀνέβαινε μέ ἀριστα τίς γυμνασιακὰς τάξεις, στητό, ὠραῖο παλληκαριὰ, μέ τό χιούδι τοῦ ἐφῆδου.

Νοέμβρης. Τὰ γαρούφαλλα, τῆς Ἀττικῆς ἐτοιμάζονται νά πεθάνουν. Οἱ ἀνθοπαρκαρῶγοι τὰ δίνουν ὄσο-ὄσο. Μέρα παρά μέρα, μιὰ φωνὴ ἀπὸ ἕνα τρίκυκλο, διαλαλεῖ τὴν ἀνδινὴν προσφορά. 50 δραχμὲς 60 γαρούφαλλα. Ἡ φωνὴ τοῦ παρακαυτοῦ τῶν λουλουδιῶν, τελειώνει: πάντα σέ ψαλιμὸ καὶ σέ βυζαντινὴν κωμπύλη. Ἡ φωνὴ του εἶναι ὁ καιρὸς, πού μᾶς χτύπησε εἶναι ἰσόμοιρολόι στὰ νεκρὰ γαρούφαλλα.

Ἐπιθυμία τοῦ ἀγοριοῦ ἦταν κάθε πού ἐρχόταν ὁ λουλουδάς, νά τοῦ τοιμάξει ἡ μητέρα, σ' ἕνα πανεράκι γαρούφαλλα πού τὰ σεργιανοῦσε σέ πάρκα, σ' ἐξοχικὰ καφεενδᾶκια καὶ τὰ πρόσφερε στοὺς καθαλιέρους. Ἐνα - δύο καποστάρικα τοῦ ἀφῆσαν κέρδος.

Κακὸ συναπάντημα γυρίζοντας, ἕνα σούρσο. Δυὸ τσαντάκηδες κωμικᾶζι, τοῦ πήσαν, τὰ κέρματα. Μ' ἕνα σκαμπύλι, ζαλιστήνε κι' ἔπεσε κάτω. Τὰ ὑπόλοιπα ἀνθη κύλησαν στό ρεῖθρο τοῦ πεζοδρομίου. Πῆσαν κι' οἱ κωμικᾶζι: ἀπὸ ἕνα νά τὰ προσφέρουν στίς γρόμνες.

Μάτια φάχνει νά βρῇ, ἕνα δεκάρινο, γιὰ τό λεωφορεῖο. Τὰ πήσαν ὄλα. Ζαλισμένο, τσαντισμένο μέ τό ἄδειο πανέρι, παραμαπάλα καὶ μ' ἕνα μελανὸ χιμάτωμα κάτω ἀπὸ τό βλέφαρο τοῦ ματιοῦ, ὀδεύει κουτσάινοντας πρὸς τό σπίτι.

Ἄφῃνα στό πλατύσκαλο τοῦ θυρωρεῖου, ὅταν τόν εἶδε ἡ μητέρα, σάν καρυσάιο χοροῦ, ἀρχαῖας τραγωδίας, μέ ὑψωμένα, τὰ χέρια, ἔσκουξε.

— Γλυκὸ μου, ἀγόρι.

ΟΙ ΣΥΣΚΕΥΕΣ ΙΖΟΛΑ ΔΙΝΟΥΝ ΜΕΓΑΛΗ ΑΞΙΑ ΣΤΑ ΧΡΗΜΑΤΑ ΣΑΣ ΔΙΑΛΕΞΕΤΕ ΤΗ ΣΥΣΚΕΥΗ ΠΟΥ ΤΑΙΡΙΑΖΕΙ ΣΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΣΑΣ ΨΥΓΕΙΑ — ΚΟΥΖΙΝΕΣ — ΑΠΟΡΡΟΦΗΤΗΡΕΣ ΠΛΥΝΤΗΡΙΑ ΡΟΥΧΩΝ ΚΑΙ ΠΙΑΤΩΝ ΚΛΙΜΑΤΙΣΤΕΣ — ΘΕΡΜΑΣΤΡΕΣ — ΤΗΛΕΟΡΑΣΕΙΣ ΙΖΟΛΑ ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΟΝΟΜΑ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ΣΠΑΡΤΗΣ **Μανώλης Θεοδωρόπουλος** ΛΥΚΟΥΡΓΟΥ 15 — ΤΗΛ. 26194 - 24195